==========

VEDMA A ZLATÝ SOKOL

(CYBERPUNK HUDOBNÝ TRILER) – KOMPLETNÝ SCENÁR A TEXT

==========

DEJSTVO I. – PREDDYNASTICKÝ ÚSVIT
Lokalita: Staroveký dolný Egypt // Memphis // 3223 p.n.l.
Postavy: Hathor (Vedma / Soprán), Hor (Hrdina / Barytón), Jazdci tieňa (Zbor)

[Úvod / Intro / Nástup hudby]
(Orientálny nábeh, púštny vietor, nástup tvrdého synthwave pulzu a perkusií)

[Hathor – 1. sloha]
Zlatý prach klesá do nemých dún,
do tichých zrkadiel svieti náš spln.
Kreslím sem v piesku náš prvotný tvar,
trojuholník svetla – prebudený dar.

[Medzihra / Prechod]
(Rituálny úder, prechod z púšte k zbrani)

[Hor – 2. sloha]
Bodnem sem kopiu, upevním os,
kráčam vpred nahý a pred svetom bos.
Prijímam plameň, čo do tmy mi dáš,
ja budem tvoj štít a ty budeš moja stráž.

[Jazdci tieňa – Refrén / Útok]
Zlomte ten pilier! Zhasnite lúč!
Nikto z vás nedostane od zeme kľúč!
Piesok sa napije! Zlomí sa kmeň!
Do hrobu klesá váš prvý veľký deň!

[Medzihra / Bodnutie oštepom]
(Pád hrdinu do piesku, dramatický zlom)

[Hathor – Záver / Outro]
Oštep ťa preťal, no neumrel hlas,
semeno v zemi už prečká náš čas.
Leť, zlatý sokol, do hviezdnych brán,
znova ťa nájdem... znova ťa spoznám...

[Dozvuk / Odlet sokola]
(Vietor nad púšťou, prechod tisícročí)

DEJSTVO II. – PEČAŤ PRAVDY
Lokalita: Konštantínopol // Lysá hora // 1086 --> Montségur // Jaskyňa // 1092
Postavy: Radomír (Barytón), Inkvizícia (Zbor), Mária (Soprán)

[Úvod / Nástup zvonov a organu]
(Vysokohorský chlad, temný gotický organ, chrámové zvony)

[Radomír – 1. sloha (Konštantínopol)]
Nad sivým morom sa týči môj kríž,
klince v zápästiach – a predsa som blíž.
V srdci mám ticho, nie nenávisť tmy,
zlatý lúč púšťam cez európske hmly.

[Medzihra – Let lúča ponad Európu]
(Prelet ponad lesy a hory k Pyrenejam)

[Mária – 2. sloha (Montségur)]
Z Konštantínopola prijímam lúč,
pod Montségur nesiem ten prastarý kľúč.
V jaskyni kľačím, kde v kameni spí,
Kalich a slnko – znak našej pravdy.

[Inkvizítorský chór – Pre-chorus]
Skryté sú spisy! Zamlčte hlas!
Dýka v tme pretne váš posledný čas!
Systém si žiada len poslušný dav,
nikto z vás nesmie mať vlastný svoj stav!

[Mária – Refrén / Obeta dýkou]
Čepeľ ma pretne, no neumrie svet,
krv moja v zemi už rozkvitne v kvet!
Runy zo svetla sa vryjú do skál,
pečať našej lásky, čo nezničí kráľ!

[Medzihra / Premena krvi na tekuté svetlo]
(Pád do prachu, zápis rún do skaly)

[Mária – Outro / Prísľub]
Klesám do prachu, no archív je živý,
tichý a čistý – pre veky ukrytý...
Znova sa stretneme... keď príde deň...

[Dozvuk do ticha jaskyne]

DEJSTVO III. – ZLATÝ VEK EURÁZIE A PAKT ZABUDNUTIA
Lokalita: Dvor Sarai // Eurázia // 1268
Postavy: Ján (Barytón), Svetlana (Soprán)

[Úvod / Vznešené dychy a stepné zvony]
(Rozkvet ríše, stepný vietor, majestátna slovanská píšťala)

[Ján – 1. sloha]
Zlaté kupoly žiaria nad riekou stepí,
zákon čistoty náš slobodný svet lepí.
Šable nepriateľov menia sa v jabloňový kvet,
v tvojom náručí rozkvitá celý náš svet.

[Svetlana – 2. sloha / Zrkadlo času]
Hradby z myšlienok chránia náš biely mier,
v tvojich očiach mám jediný, pravdivý smer.
V zrkadle času však vidím už čierny tieň,
parazit prichádza... a končí náš zlatý deň!

[Duet – Refrén / Hrozba Lebky]
Prichádza parazit, čo vládnuť chce cez strach,
mení tvár človeka na otupený prach!
Musíme rozdeliť ten nerozborný lúč,
do tvojej hrude vkladám náš tajný kľúč!

[Medzihra – Prechod do altánku]
(Klesnutie hudby do intímneho klavíra a slákov)

[Svetlana – Outro / Zaviazanie očí šatkou]
Zaviažem ti oči... zabudneš na môj hlas...
Budeš iba nikto, kým neprehrmí čas.
Spiaca v sarkofágu počkám na tvoj krok...
Nájdi ma v ruinách... cez sedemsto rokov...

[Dozvuk do 700-ročného spánku]

DEJSTVO IV. – CESTA RUINAMI A TŔŇOVÝ FIREWALL
Lokalita: Slovensko // 1968 / 2004 --> Tábor // Dóm // 02. 03. 2024
Postavy: Popolvár (Slepý hrdina / Barytón), Svetlana/Vedma (Soprán), Systém MAŤ (Zbor)

[Úvod / Industriálny mechanický tep]
(Spálená zem, hrdza, kroky v prachu, pípanie detektora)

[Popolvár – 1. sloha]
Cez spálenú zem a hrdzavý prach,
kráčam vpred slepý, no necítim strach.
Ja neviem, kto som, a nevlastním svet,
cez zrúcané mestá sa predieram vpred.

[Vedma – Pre-chorus / Lúč nad priepasťou]
Dotkni sa hrude... ten plameň ťa vedie...
Kráčaj cez priepasť, most zo svetla vstane...

[Zbor systému MAŤ – Refrén]
JA CHCEM! JA MÁM! JA VLASTNÍM TENTO SVET!
PRE BYTIE A LÁSKU TU MIESTA UŽ NIET!
SKLOŇ HLAVU DO KÁBLOV, PRIJMI NÁŠ MOR!
SYSTÉM ŤA ZDRVÍ, TY NIKTOŠ A TVOR!

[Popolvár – 2. sloha / Tŕňový firewall]
Rúbe sa do mňa ten tŕňový drôt,
krvácam v tichu, no nezmením kód.
Odpúšťam hnevom a prijímam kríž,
už vidím ten oltár, už som k tebe blíž!

[Duet – Prelomenie brány]
Firewall praská, svetlo taví tieň,
cez bolesť a tŕnie sa prebíja deň!
Držím náš Grál, ruka láme ten mráz...

[Popolvár – Outro / Úder na sarkofág]
Už som tu... prebuď sa... počuj môj hlas...

[Náhly pád do ticha / Prasknutie skleneného pečatidla]

DEJSTVO V. – TRIUMF GRÁLU A NOVÝ SVET
Lokalita: Bratislava // Nábrežie Dunaja // 17. 11. 2026
Postavy: Hrdina (Hor/Radomír/Ján/Popolvár), Svetlana (Vedma), Duet
---

[Úvod / Triumfálny nábeh syntetizátorov]
(Prasknutie ružového veka, návrat zraku a pamäte, pulz 120 BPM)

[Hrdina – 1. sloha / Strhnutie pásky]
Skladám tú pásku, už vidím tvoj tieň,
cez tisíce rokov k nám prichádza deň!
Hor, Radomír, Ján – v mojom srdci sú späť,
kladiem sem Grál a prebúdzam svet!

[Svetlana – 2. sloha / Precitnutie]
Otváram oči a lámem ten mráz,
tvoj dotyk mi vrátil môj stratený hlas!
Svetelná Vedma sa vnára do žíl,
končí sa väzenie zhnitých síl!

[Duet – Refrén / Pád Lebky a Zelená vlna]
Praská tá Lebka, padá systém MAŤ,
slobodné bytie už nemožno vziať!
Zelená vlna zmaže prach a mor,
z prázdneho kalicha vyviera tvor!
Láska je kľúčom, čo premohla čas,
znovuzrodený je náš večný hlas!

[Bridge – Odovzdanie zlatého srdca]
(Hrdina) Vkladám ti srdce do teplých dlaní!
(Svetlana) Prijímam oheň, čo pred zlom nás chráni!

[Duet – Klimax / Špirála Fibonacciho]
Rozkvitá zem a rozpadol sa múr,
v Fibonacciho špirále tancuje chór!
Od Bodu Jedna sa otvára kvet,
v stave BYŤ začína náš Nový Svet!

Nástup akustického vánku a spevu vtákov]
(Hrdza zarastá machom, východ slnka)

[Svetlana – Záverečné slová / Happy end]
Sme doma... po siedmich sto rokoch...
Už navždy... v pokoji... v našich krokoch...

[Konečné doznenie teplého akordu do ticha]